

במדיונה

העם שונה שלישיית

זהו גם יובל: בפעם

ה-50 הובטח לציבור

שהאינתיפאדה דועכת

ביום השבת תימלאנה שנתיים להתחלת האינתיפאדה.

הליצנים טוענים שזהו גם יובל: 50 פעמים הודיעו מנהיגי ישראל כי האינתיפאדה עומדת אררטו להתחלף, שהציבור הפלסטיני התייעף/מות/שכנע.

גם השבוע ערכו ראשי המערכת הפוליטית והצבאית התקפה מרוכזת על הציבור הישראלי כדי לשכנע אותו שהתקוממות "דועכת". בטלוויזיה גויסו שלושה אלופי מישנה, שהוכיחו באותות ובמופתים כי האינתיפאדה נחלשה, שרמת האלימות יורדת, שצה"ל שולט במצב.

שלושתם היו אנוסים, נקבע מראש מה כדיוק עליהם להגיד, ומה אסור להם להגיד. נאסר עליהם לחזור על הקביעה, הכרוזה לכל קצין בכיר בצה"ל: שאין פיתרון צבאי לבעיית. תחת זאת נאלצו השלושה להעמיד פני כסילים, ולחזור על הבטחות ריקות, שאין להן כיסוי.

איהיבנה. רוב הדיבורים בישראל על האינתיפאדה נובעים מאי-הבנת התופעה.

האינתיפאדה אינה מאורע, כפי שהיה נדב מה בימיה הראשונים למימסד המופתע האינתיפאדה היא מצב.

ידויהאבנים והשלכת בקבוקי-התבערה, וגם הוצאתם-להורג של מודיעי השב"כ, אינם אלא הקצף שעל פני המים. ליבה של האינתיפאדה הוא המרד העממי — אייהשלמה הכללית של הציבור הפלסטיני עם המשך הכיבוש.

האינתיפאדה היא התארגנות העם הפלסטיני, הקמת המנהיגות הלאומית המאוחדת בגדה וברצועה, קבלת המרות של אש"ף, המישמעת הלאומית. ביטוייה הם שביית-המיסחר, הנפת הדגל על כל עמוד, כיסוי כל קיר בסיסמות.

שום צבא בעולם — גם לא הצבא הנאצי — לא הצליח מעולם להתגבר על התקומי מות כזאת. לא הועילו הוצאתם להורג של בני-ערובה, מחנות-ריכוז ומרתפי-עינויים. אכזריותו של הכובש אינה משנה דבר.

קבר של ילד. הסמל של האינתיפאדה הוא קבר קטן של ילד — אחד הילדים הנהרגים מדי שבוע. ציבור המוכן להקריב את ילדיו — אין כוח בעולם המסוגל לכפות עליהם כיבוש ניצחי.

אילו הבין זאת כל אורח ישראלי, היתה האינתיפאדה מסתיימת מזמן בהסדר מדיני. מכיוון שכליהתיקשורת בישראל עושים יד אחת עם המערכת הפוליטית כדי להעלים עובדה זו, האינתיפאדה נמשכת. היא תימשך, כנראה, עד שתימאס על הציבור הישראלי — או עד שהמצב הבינלאומי המשתנה יכפה על ישראל הסדר מדיני.

האינתיפאדה הפנתר השחור

זה היה הישג מודיעיני.

שבא לרצות את הציבור.

מה התועלת בו?

היה זה הישג גדול של זרועות-הביטחון. כמה ימים לפני כן הציגה הטלוויזיה הישראלית טרס של כתב אמריקאי על המתרחש בקסבה של שכם. בעיקר: תהלוכות של רעולי-פנים המשתייכים לפלגים השונים — הפנתר השחור של פת"ח, הנמר האדום של החזית העממית, הירוקים של האמ"ס.

(המשך בעמוד 8) העולם הזה 2727

הקודם בירושלים, כאשר אושפו לזמן קצר, לבין הבעיה שהיתה לשימעות פרס בכלוטת הערמונית, ושכנגלה אושפו בבית-חולים העמק בעפולה.

כבר למחרת היום הזכרתי מעל עמודי העולם הזה (24.5.89) את הבעיות הכרוכות בטיפול ניתוחי, העלולות לגרום לסיבוכים.

אתר הסיבוכים העלולים להיגרם כתוצאה מהניתוח הוא זיהום כרוני בדרכייהשתן, ואף זיהום כללי. הניתוח המורני הוא הוצאת בלוטת-הערמונית דרך האורטה (צינוריהשתן). ניתוח זה דורש מהמנתח מימנות רבה, זהירות מירכית והשגחה מתמדת של צוות הרופאים על החולה במשך תקופה מסויימת לאחר הניתוח.

לעיתים, כאשר מחירי המנתח את המכשיר דרך האורטה שבאיברי-המין לכיוון בלוטת-הערמונית, הוא עלול לפגוע בסוגרי-השריר של שלפוחית-השתן. פגיעה זו בסוגרי-השריר (ספינקטר) אינה ניתנת לתיקון, ומהווה סיבה לזיהומים חוזרים ונישנים.

הבעיה השניה, העלולה להיות גורלית, היא אי-היכולת להוציא דרך האורטה חלק גדול מבלוטת-הערמונית, מבלי להשאיר שאריות ממנה. שאריות אלה עלולות לגרום לעצירת-השתן ולזיהומים חוזרים ונישנים.

המנתח חייב לבחון את גודל הבלוטה, ובשיקול-דעת נכון להחליט אם בכלל יש צורך בניתוח. אם אכן יש בו צורך, עליו לשקול מהי הדרך המתאימה לגישה לבלוטה: אם עושים זאת דרך הבטן, מתמשך הטיפול יותר, אך הבלוטה מוצאת בשלמותה. דרך האורטה לא ניתן להוציא את בלוטת-הערמונית בשלמותה, ובמיקרה זה מתמשכת הפעולה, ואף עלולה לפגוע בספינקטר ובמצבו הכללי של החולה.

לעיתים קרובות, שאריות בלוטת-הערמונית, הנותרות לאחר הוצאתה דרך האורטה, הן מקור לזיהום שקשה מאוד להתגבר עליו. הדרך היחידה שבה ניתן להוציא שאריות אלה היא בעזרת ניתוח. במקרים אלה, בטוח יותר להוציא את השאריות דרך הבטן מאשר להחריי מכשיר לאורטה שלקתה בזיהום.

הסימנים לזיהום בדרכייהשתן ובבלוטת-הערמונית הם כלליים, ככל זיהום בכל איבר אחר. כדי למצוא את מקורו של הזיהום, יש ליטול מירגם משאריות בלוטת-הערמונית ולערודך בדיוקה.

הטיפול בסיבוכים שלאחר ניתוח בלוטת-הערמונית צריך להיות ממושך, מכוון ומהימן. הוא כולל טיפול במצב הכללי, התערבות

פרס בבית-הקברות

בוורשה לפני

ההתמוטטות. שלג.

קור. עייפות. האם זה

קשור בניתוח?

ד"ר יולי ונדלמן

מקומית, בחירת אנטיביוטיקה מתאימה, מנוחה ממושכת למטופל ותהליכים שונים של פיסיותרפיה.

הסימנים כוללים חולשה כללית, לעיתים עד כדי התעלפות, זיעה, צמרמורות, ירידת לחץ-הדם, דופק מהיר, בחילה, חוסר-תיאבון וחיוורון הפנים.

אנשים הסובלים מזיהומים בדרכייהשתן, כתוצאה מאי-שלמות ניתוח בלוטת-הערמונית, זקוקים למנוחה רבה ועליהם להיזהר מהצטננות. בדרך כלל, כושרם הטיפודי יורד גם עקב המצב הכללי שבו הם נתונים, וגם עקב הצורך להקדיש זמן רב לטיפול.

הדרך הטובה ביותר, כיום, לטיפול במחלות בלוטת-הערמונית — היא הדרך השמרנית. כ-85 אחוזים מהמיקרים ניתן למנוע את הניתוח בכלל, או לפחות לדחות אותו, ובכך להקטין את סיכוניו אם הוא בלתי-נמנע.

אם ניתן לייחס את הבעיות שהתעוררו אצל שימעות פרס — אישפוז בבית-החולים המרכזי בעפולה, וכמעט התעלפותו בעת ביקורו בפולין — לניתוח הפרוסטטה שעבר לפני חצי שנה?

הניתוח נערך על-ידי אחד האורולוגים הטובים בארץ. אי-אפשר להביע דיעה במקרים ספציפיים, ללא בדיקה מעמיקה של מצב החולה, וללא התרשמות אישית מתוצאותיהן של הבדיקות שנערכו לו.

לכן ההתייחסות לסיבוכים העלולים להיגרם כתוצאה מניתוח בלוטת-הערמונית היא תיאורטית בלבד.

מה קורה לשימעות פרס? מצב בריאותו של ממלא-מקום ראש-הממשלה מעסיק אנשים רבים, ומהווה נושא לשיחה בחברה. מאז שהתמוטט בפולין ואושפו שם בבית-חולים, גברה הדאגה. קוראים ביקשו ממני לחוות את דעתי על מצבו הרפואי. מוכן שהדבר אינו אפשרי. לא בדקתי את שימעות פרס, ואי-אפשר לעשות אבחנה רצינית ממרחקים. המינהג המקובל בישראל, להסתיר את בעיות-הבריאות של

מה קורה

לפרס?

מנהיגי-הציבור עד שאי-אפשר עוד להסתיר, מקשה גם הוא על חוות-דעת רצינית. אפשר להניח, על-פי מה שפורסם, שפרס לקה בחולשה כתוצאה מהשימוש המתמשך בתרופות אנטיביוטיות. לפי אחת הגירסות, שתה וודקה בשעה שלקה תרופות, וזה גרם להתמוטטות. כך או כך, ברור כי יש קשר בין התקף זה של חולשה וההתקף